

Entrevista

Antoni Fornés, autor de *Reiniciate* (ed. Dièresis). Llicenciat en filosofia, humanitats i ciències religioses. A partir de 12 personatges de la història i la cultura ens proposa retrobar el nostre sentit.

“Tenim tant en què ocupar-nos que perdem l'horitzó de viure”

ENRIC GIL MESEGUER

- Si ho jutgem per l'èxit del llibre (ja porta tres edicions), molts necessiten reiniciar-se!

- Tothom ho necessita en un moment o un altre. La inèrcia del nostre tipus de vida és molt forta, ens arrossega i ens fa posar l'èmfasi en coses que semblen molt importants però que si hi penséssim una mica no ho serien tant. Tots necessitem en un moment, i probablement en diversos moments de la nostra vida, aturar-nos i deixar d'escoltar el soroll que ens envolta, deixar de ser éssers productius i escoltar-nos a nosaltres mateixos.

- Què vol dir reiniciar-se? Nosaltres no som màquines...

- Per un costat efectivament no som màquines, però la societat actual ens tracta com a tals i moltes vegades ens hi convertim. Se'ns valora no pel que som sinó pel que fem, el que produïm, el que treballem, el que tenim... No ens adonem que quan funcionem com a éssers productius no som més que un engra-

natge perfectament substituïble per un altre. Deixem de ser engranatges i passem a ser únics i insubstituïbles quan pensem, que és el més pròpiament humà. Vivim en un món que ens considera a peces, se'ns pot canviar el cor, la mà... i ens oblidem que som un tot, per això parlo d'un diàleg de Sòcrates, el Càrmides, un noi que té migranyes i va a Atenes a demanar a Sòcrates que el curi. El filòsof, tal com explica Plató, li diu que no pot curar-li només el mal de cap, l'ha de curar sencer, l'ha de fer una persona nova. I d'altra banda, l'ordinador em servia de metàfora d'una situació, com li passa a la màquina, que té molts programes oberts i es col·lapsa de tal forma que l'hem de reiniciar, això ens passa moltes vegades a nosaltres, que tenim tantes coses en què ocupar-nos que perdem l'horitzó del que hem de fer, que és viure.

- Diu que treballem més hores que un esclau romà i pensem que vivim en un món molt lliure?

- Tenim la paraula llibertat a tot arreu, fins al punt que moltes vegades

Antoni Fornés, autor del llibre *Reiniciate*, és veí del barri de la Torrassa

l'hem buidat de contingut. Per això al llibre cito Dovstóievski, el qual a *Els germans Karamàzov* parla que al final tots els homes busquem algú que ens esclavitzi, perquè ser lliures, prendre les nostres pròpies decisions i fer-nos-en responsables ens fa por i és molt més còmode

que els altres pensin per nosaltres. Això també ho diu Kant, abandona aquesta autominoria d'edat que significa que els altres pensin per tu. Si fins i tot els fullets dels ambulatoris ens han d'explicar que a l'estiu fa calor i que s'ha de beure aigua i caminar per l'ombra! Clar, aquest camí

és molt còmode, però ens fa feliços? Treballar totes les hores que treballlem o veure els programes de televisió que veu tothom, ens agrada? Hi ha moltes coses frívols i banals que no ens aporten res. Tots coneixem gent que viu esclavitzada a una hipoteca per comprar una casa que tingui 30 o 40 metres quadrats més. No estic en contra de tenir casa, ni del materialisme, ara, val la pena viure patint per això? Al final renunciem al nostre temps i vivim per això en un món molt poc lliure en general.

- El seu és un llibre d'autoajuda o de filosofia?

- Se'm fa difícil diferenciar autoaju-

“Renunciem al nostre temps per coses frívols i banals, i vivim en un món poc lliure”

“L'autoajuda per excel·lència és la filosofia”

da de filosofia perquè... què és en definitiva la filosofia? Una altra cosa és que hi hagi llibres d'autoajuda que tinguin més o menys valor, però l'autoajuda per excel·lència és la filosofia, que reflexiona sobre les grans qüestions de l'ésser humà, que a tots ens afecten. Una altra cosa és que la filosofia tingui diversos nivells.

- L'ha sorprès el seu èxit?

- La veritat és que sí... Quan escrius penses que són temes que interessen a tothom, però d'altra banda els temps són prosaics i poc propicis per a la "lirica". Per això quan l'editor em va dir que surt la tercera edició no m'ho acabava de creure. Bé, potser encara tenim possibilitats! [riu]. ■